

opusdei.org

Da, Bog je moj otac! Ne može me sada ostaviti

Virginia, odvjetnica i majka troje djece. Hong Kong "Život ti ne smije ostati besplodan. Budi koristan. Ostavi trag za sobom." Upravo se o tome ovdje radi!

11.10.2010.

Virginia je suradnica Opusa Dei i iz Hong Konga piše o posredovanju svetog Josemarije i bolesti svoga sina.

Moj sin Guillermo teško je bolestan. Ima potpunu agnezu corpora callosa. Dijagnoza je postavljena dok sam bila trudna i imala brojne komplikacije zbog kojih sam mjesecima živjela u velikom strahu i nesigurnosti.

Dok su mi priopćavali vijest, liječnici su govorili o zaista strašnoj situaciji. Kada vam se dogode takve stvari, iznenada se sjetite stvari koje ste čuli na satovima vjeronauka, na duhovnim obnovama na koje idem svaki mjesec. Uvijek sam slušala o tome kako je sveti Josemaria iskusio svoje božansko sinovstvo: „Bog je moj Otac.“ Moj Otac! Dok su se liječnici trudili objasniti mi situaciju, prva stvar koja mi je pala na pamet bila je upravo to: „Bog je moj Otac! Ne može me sada ostaviti. Šalje mi ovo jer želi nešto od mene.“

Sve je počelo u šesnaestom tjednu moje komplicirane trudnoće u kojoj

sam nosila blizance. Djeca su – iz dana u dan – patila od fetofetalnog transfuzijskog sindroma. To je nešto što se može dogoditi u trudnoćama kada nosite jednojajčane blizance, a sastoji se ukratko u tome da jedno dijete svu plodnu vodu uzima sebi. Moj je slučaj bio toliko ozbiljan da sam bila podvrgnuta inter-uterinoj operaciji kako ne bih oba djeteta izgubila.

Delikatna situacija

Uz ovakvu osjetljivu situaciju trebala sam se potpuno odmarati i ići na napore liječničke preglede kako bi oboje preživjeli. Tada su liječnici uvidjeli da se Gillermov mozak ne razvija ispravno. Imao je cistu ogromnih dimenzija – kada je rođen bila je 5cm x 6cm – ventrikulomegaliju zbog pritiska kojeg je stvarala cista, potpunu agnezu corpora callosa i, na kraju, kortikalnu displaziju. Rekli su

mi da bih mogla dobiti gluho, slijepo, retardirano dijete koje ne može hodati, s čudnim izrazima lica – i tako bih mogla nastaviti...

Toliko sam često čula kako ljudi govore o Križu! Kada vam iskrsne takav trenutak shvatite da ga možete voljeti, prigrliti ga. Kada sam razmišljala kakvo će mi biti dijete, kako će patiti, shvatila sam da je to moj križ, onaj križ koji mi je dan. Zamolila sam Boga po zagovoru svetog Josemarije za veliku pomoć. „Daj da ga budem u stanju nositi.“ Željela sam tu patnju prikazati Bogu jer sam shvatila da je to trenutak da se u praksu stavi sve što sam tolike godine slušala.

Nakon osamnaest mjeseci

Moj sin Guillermo, usprkos svim tim stvarima, i usprkos tome što je rođen prerano, sada je – s osamnaest mjeseci – potpuno normalno dijete. Može vidjeti, čuti, hodati, igra se,

smije se i neodoljiv je. Istina je da je dvaput išao na neurološku operaciju i da imamo teške ožiljke (tko ih nema sa svakim djetetom!) i sve otkada se rodio jako naporno s njim radimo sve vrste stimulacije, ali ne postoji ni najmanja sumnja da je on sretno dijete, neizmjereno voljeno, i jedan koji cijelu obitelj čini ponosnom.

Nikada nisam Opus Dei za ništa molila, a ipak sam uvijek primala ogromnu potporu: bliskost i ljubav istinske obitelji. Kroz najteže trenutke kroz koje sam prolazila, posebno sve ozbiljne situacije mog sina Guillerma, bilo je utješno znati da mogu računati na molitvu te iznad svega Svetu Misu, svakoga dana, od cijeloga Djela. Uvijek ću biti zahvalna za ovu velikodušnost Opusa Dei: bez da zapravo pripadam Djelu, imala sam kao oslonac molitve ljudi iz cijeloga svijeta.

Suradnica Opusa Dei

Suradnica sam Opusa Dei, što znači biti blizak prijatelj Djelu. Kao dobar prijatelj od njih primam mnoge dobre stvari, a kao znak zahvalnosti pokušavam nešto dati i zauzvrat. Zaista, kao dobri prijatelji, jedina stvar koju oni traže zauzvrat jest da se trudite osobno napredovati, za svoju svetost, a tada da im, gdje možete, pomognete u poslu širenja Kristovog nauka u svijetu. Što bi drugo mogli poželjeti?

Prvi sam put upoznala Opus Dei kada sam otišla u Centar Djela u Madridu kako bi se spremila za Krizmu. Otada sam obično pohađala sredstva formacije koje daju ljudi iz Opusa Dei. Za mene je Opus Dei način da u formi održavam svoju duhovnost. Baš kao što netko odlazi u teretanu da bi ostao u formi, satovi kršćanske doktrine i druga sredstva formacije poput mjesečnih duhovnih obnova pomažu mi održavati moju dušu u dobroj formi.

Istinska obitelj

Ljudi iz Opusa Dei diljem svijeta, a osobito sada u Hong Kongu gdje živim sa svojim suprugom i djecom, pomažu mi hraniti moju vjeru tako da se mogu truditi biti bolja svakoga dana. Opus Dei osobito mi je pomogao u teškim trenucima kada je bilo teško vidjeti nadnaravno značenje križa koji se pojavio u mojem životu. Pomogao mi je da prerastem prepreke, umjesto da pred njima padnem.

S ovom formacijom sposobna sam ove vrijednosti prenijeti dalje na svoju djecu, baš kao što su to učinili moji roditelji i kao što to još uvijek čine dok nam daju primjer svojega života.

U mjestima poput Kine, impresivno je gledati porast broja krštenih, prvopričešćenih, pozive, itd. Ovo se odgađa zahvaljujući apostolatu brojnih ljudi, svećenika i laika, ljudi

iz Djela kao i ljudi iz drugih organizacija koji su svoje živote, tijela i duše, posvetili širenju Katoličke vjere. To je kada netko kao kršćanin osjeti odgovornost da svojim zrnom pijeska doprinese na bilo koji način na koji može. Baš kao što je osnivač Opusa Dei rekao u prvoj točki *Puti*, koja mi se oduvijek sviđala: **Život ti ne smije ostati besplodan. Budi koristan. Ostavi trag za sobom.** Upravo se o tome ovdje radi!

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/da-bog-je-moj-otac-ne-
moze-me-sada-ostaviti/](https://opusdei.org/hr-hr/article/da-bog-je-moj-otac-ne-moze-me-sada-ostaviti/) (29.03.2025.)